

Johnson & Wales University 2019/20/1

Farkas Júlia Eszter IB BA

A 2019/2020-as év őszi félévet a Johnson and Wales egyetemen töltöttem, Providence-ben. Providence Rhode Island államban található, az Egyesült Államokban, New York citytől körülbelül 4 óras útra – éppen ezért a kint töltött időszakomat New York állomással kezdtem, ahol 2 hetet töltöttem mielőtt tovább álltam volna az egyetemre.

New York számomra az egész félévem csúcsa volt, ennél fantasztikusabb helyen még soha nem voltam, egyből meg is fogadtam, hogy ide még visszatérek. A 2 hetes nyaralásom végén, amikor ideje volt felülni a buszra, hogy folytassam az utam Providence-be, már úgy éreztem, hogy tele vagyok emlékekkel, és el sem tudtam képzelni, hogy mi várhat még rám.

A Kollégium

A kollégiumhoz – McNulty Dorm - este érkeztem, a szobámat egyből elfoglaltam, szerencsére a szobatársam is magyar volt, ugyanígy a Corvinusról, és még a keresztnévünk is ugyanaz... természetesen ebből a későbbiekben nagyon sok vicces/kellemetlen szituáció keletkezett. Maga a kollégium amúgy semmi különös nem volt, tiszta, viszonylag felújított belsővel. A szobák kicsit egy kórház/börtöncellához hasonlítottak (kis túlzással), csempézett volt a fal az ablakon pedig rács volt. Itthon is kolisként nyugodt lelkiismerettel tudom állítani, hogy a Kinizsi kóli egy jóval kellemesebb élmény. Ami számunkra európaiaknak nagyon furcsa volt, az a légkondi túlzott használata, mi egyfolytában fagyoskodtunk, hiszen a szobába nem lehetett manuálisan leállítani. Ezen kívül ami meglepő volt nálunk az az ágyak magassága, körülbelül

másfél méter magasan volt, ami az amerikai kollégiumokban egy megszokott dolog, viszont nekünk több napig fejtörést okozott, hogy hogyan másszunk fel rá hátra esés nélkül. Amúgy ebben a kollégiumban az elsőéves diákok vannak elhelyezve, akik kint 17-18 évesek, ebből adódóan ez egy 'dry dorm' volt, azaz az alkohol fogyasztás/ birtoklás szigorúan tilos volt.

Ebédlő

Az ebédlő az egyik legpozitívabb élmény számomra, hiszen volt egy úgynevezett meal plan-ünk, ami azt jelentette, hogy heti 14-szer mehettünk be a kártyánkkal az ebédlőbe (valamint felhasználható volt a Starbucksban, a campuson levő olasz étteremben, és még egy frozen yoghurt helyen is). Az ebédlő all you care to eat alapon működött, tehát egy belépés során technikailag bármennyit fogyaszthattunk. A felhozatal versenyzik egy itthoni jobb négycsillagos hotel éttermi szintjével – friss zöldségek, gyümölcsök, különböző húsok, pizza, hamburger, desszertek minden mennyiségben, naponta változó kínálattal. A minőség hasonlóan kiváló volt. A meal planünkhöz tartozott még 200 flex dollár is, amit a campus területén tudtunk elkölteni a kampuszon található boltban.

Az egyetem

Maga az egyetem épülete(i) pontosan olyanok voltak, mint a tipikus amerikai tinifilmekben amiket látni – modern, tiszta, felszerelt, de a maga módján egyszerű (például Corvínushoz képest). Minden tanterem nagyon jól összerakott volt, a legújabb technológiákkal felszerelve. Az egyik épületben még egyetemi konditerem is volt – ingyenes használatú diákok számára – iszonyatos mértékig felszerelve, mint itthon egy felsőbb kategóriás konditerem.

Tárgyaim

Órák és tanítás szempontból is teljesen más élmény volt mint itthon – összehasonlíthatatlan. Először is, maguk az órák 110 percesek voltak a számomra megszokott 90 helyett, ez volt az egyetlen, ami nem tetszett, ennyit nem lehet már aktívan figyelni (legalábbis számomra nehéz); valamint nem a heti egy előadás egy gyakorlat struktúra szerint haladtak, minden óra technikailag gyakorlat volt (de heti 2 volt tárgyanként attól még). Ennek köszönhetően egy sokkal interaktívabb élmény volt, egyetlen olyan órám sem volt, ahol végig csöndben kellett volna csak jegyzetelni.

Az osztályozás és jegyszerzés is teljesen különbözött. Az itthon megszokott 'minden azon az egy (nagyon maximum 2) vizsgán múlik' mentalitásnak a helye sem volt, minden tárgyból nagyon sok tényezőből álltak össze a jegyeink: órai munka, kitöltendő quizek, házi feladatok, rövid beadandók, valamint tárgyanként 3-4 vizsga a félév alatt – így minden komponens maximum 20%-át adta az aktuális tárgy jegyének. Számomra ez egy hatalmas áldás volt, nyilván sokkal több befektetett energiát igényelt hosszútávon, de egyszersem éreztem azt, hogy az elvárás összenyomna és lehetetlenség lenne a legjobb jegyet szerezni. Így visszagondolva is azt érzem, hogy ennek nekem sokkal több értelme volt, hiszen mindig kevés anyagrésztletet kellett megtanulni (legalábbis az itthonihoz képest), ezáltal nem csak a rövidtávú memóriámba tuszkoltam bele az anyagot, hogy vizsgáig nagy nehezen emlékezzek rá, hanem minden megmaradt. Sokaknak persze erről eltért a véleményük, nem tetszett, hogy majdnem minden órára ténylegesen készülni kell – lehet, hogy itthon a munka és további felelősségek mellett, amik kint nem voltak, én sem értékelném ennyire.

FINANCIAL ACCOUNTING: azért is ezzel a tárggyal kezdem, hiszen számomra iszonyatosan meglepő módon ez lett a kedvencem. Mindig olyannak tartottam magam, aki az

üzleti életnek sokkal inkább a humánusabb, kommunikációsabb részét szereti, érzi benne magát otthon, ezért nem is számítottam a tényre, hogy egy számvitel órát ennyire megszeressek. Természetesen ennek lehetségesen a csodálatos tanárom volt az oka – akkora beleéléssel és magyarázással adta elő az anyagot, hogy engem is magával ragadott, a folyamatos háziknak köszönhetően pedig le se maradtam agyban.

MARKETING: ennek a tárgynak kifejezetten örültem, hogy kint vettem fel – hiszen, legalábbis szerintem, melyik nemzet érthetne jobban a reklámozáshoz, mint a kapitalizmus központja? Természetesen nem is csalódtam, nagyon sokat tanultam, még olyan is volt, amikor logót kellett szerkesztenünk például bizonyos cégeknek. Ennek köszönhetően egy teljesen gyakorlatias felfogásom lett a témáról, ami borzasztóan fontos ezen a szakterületen.

BUSINESS LAW: ez az egy tárgy az, amit hiába imádtam, lehet ha újra csinálhatnám, itthon csinálnám. Ennek nagyon egyszerű oka van: egy teljesen másik jogrendszert tanultam meg, amire valószínű, hogy nem lesz akkora szükségem, mint például az európaira lenne.

MEDIA, CULTURE, AND SOCIETY: ezt a tárgyat szabadon választható (erasmus elective)-ként vettem fel. Nagyon érdekes volt, egy igazi betekintést kaptam általa a média szerepébe többek között a gazdaságban, vagy esetleg a politikai életben.

Amit tanultam

Igazából olyan dolgokra világított rá ez a külföldi félév, amire nem is számítottam. Attól, hogy egyedül megyek ki nem féltem, hiszen Budapesten is egyedül élek, nem a családommal – így az elszakadás fájdalma kimaradt. Az egyetlen, ami különbözött ebből a szempontból az a tudat volt, hogy amíg Budapestről bármikor 3 óra alatt otthon vagyok és láthatom a családom, úgy kintről esélyem sem lett volna – ez természetesen más perspektívába rakta a dolgot. Az, hogy megismertem egy teljesen más kultúrát/életformát, pedig rávilágított

számomra a tényre, hogy mennyire szeretem is én azt, ahol vagyok. Ez természetesen nem azért van, mert eddig ne értékeltem volna, sokkal inkább természetesnek vettem a helyemet; és persze nem is azért, mert bármilyen baj lett volna a kinti léttel, sőt, csodálatosnak tartottam... de mégis bennem volt, hogy én európai vagyok, nem is szeretnék más lenni, és emiatt egyfajta büszkeséget éreztem magamban, amit előtte még soha.